

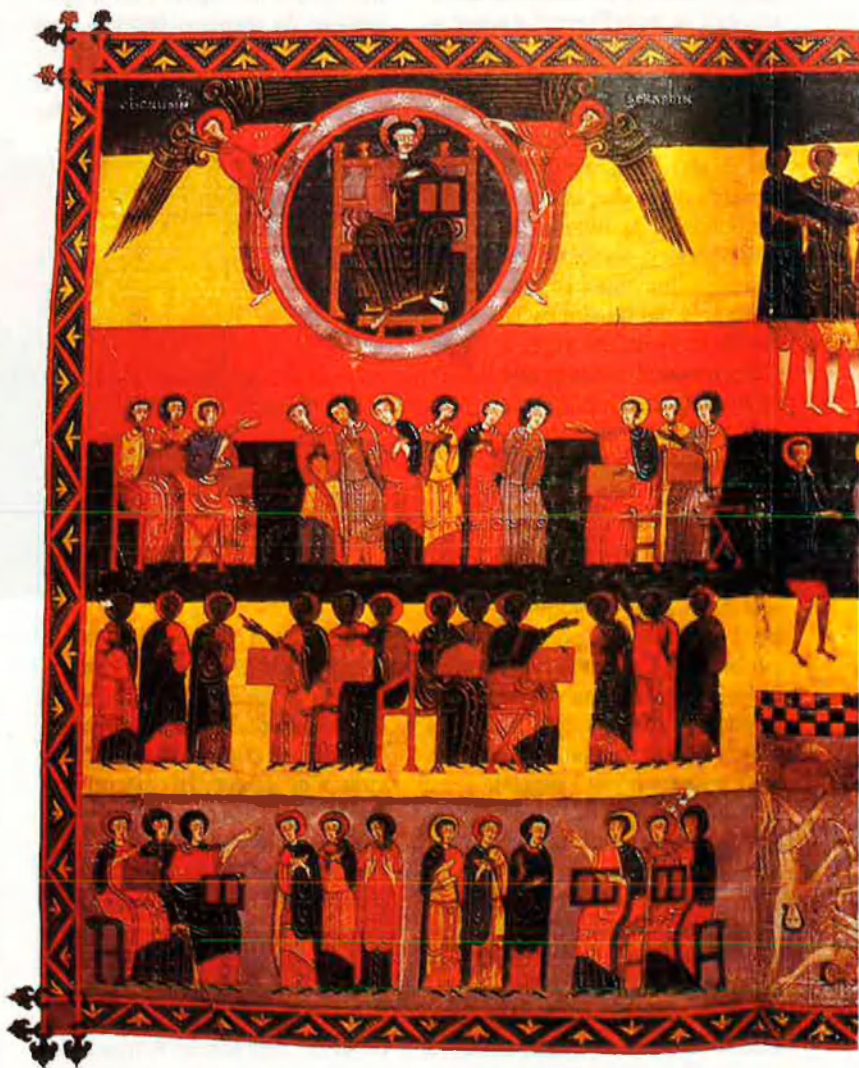
Un robatori quasi perfecte

El 18 de febrer comença a Lleida el judici pel robatori del Beatus de Lièbana al Museu Diocesà de la Seu d'Urgell. Deu homes, entre ells el presumpte cervell de l'operació, estan acusats. La Guàrdia Civil va trobar el Beatus a València, tres mesos després de ser robat.

La Seu d'Urgell recorda el 29 de setembre de 1996 com un diumenge negre de la seva història recent. Prop de les deu del matí, la voluntària que mostrava les riqueses del Museu Diocesà als turistes va ser atacada per dos individus amb un aerosol quan tota sola n'obria les portes. Mentre un dels agressors la tenia agafada, l'altre va entrar i va arrencar el Beatus de Lièbana de la vitrina que el protegia. No van estar-hi més de cinc minuts. Un tercer individu els esperava fora en un cotxe. Les alarmes connectades amb la seu de la policia local van sonar, però l'assalt va ser massa ràpid perquè poguessin arribar-hi a temps. Les càmeres "de seguretat" van funcionar també, però com que no tenien cap mecanisme d'enregistrament, van ser d'una eficàcia nul·la.

Semblava el cop perfecte. Els lladres havien desaparegut sense deixar rastre. I s'havien endut el millor objecte del museu: un manuscrit il·luminat del segle X, del qual només hi ha dos exemplars valuosos en tot el món: l'un és a Nova York i l'altre a la catedral de Girona. Els lladres sabien què anaven a buscar, però potser no sospitaven que el Beatus, valorat en tres mil milions de pessetes, no seria una peça gens fàcil de col·locar.

De les deu persones que seuran al banc dels acusats dimecres, el ciutadà francès Gilbert Julien Félix Ollier, de quaranta-tres anys, és el presumpte cervell de la ban-

da, segons que es desprèn de la qualificació fiscal, i l'únic que no ha sortit de la presó des que va ser detingut el gener de l'any passat. Com a gran afeccionat a les obres d'art, a més de professor particular d'anglès, no dubtava a proposar la comissió

de robatoris al jovent que l'envoltava. Així, set dels implicats en aquest cas, la majoria sense antecedents penals, no superen els vint-i-quatre anys. Ollier i gairebé tots ells s'encaren ara amb una petició de cinc anys de presó acusats de robatori amb

violència contra persones. Presumptament instigats per Ollier, els tres acusats de Barcelona, els bessons Fernando i Carlos G. M. i Juan A. R., van posar-se en contacte amb uns coneguts de Tarragona per proposar-los de robar el Beatus. Els joves José O. H, Sergio P. L, Ivan J. C. i Pablo Miguel T. A. van avenir-s'hi, finalment, en canvi de cobrar un milió de pessetes després del robatori i uns quants més després de la venda del llibre. Un milió que no han arribat a veure mai.

Setmanes després del delictes,

medieval anava amunt i avall per les carreteres catalanes en un doble fons del cotxe d'un dels acusats. D'una banda, perquè Ollier no aconseguia de trobar comprador del Beatus, tot i els seus molts contactes internacionals, entre ells cases de subhastes com la prestigiosa Sotheby's. I, d'una altra, perquè els seus inexperts còmplices de Tarragona —amb el llibre a les mans— es posaven nerviosos i reclamaven els diners.

Com en les millors pel·lícules de mafiosos, el cervell de la banda va deixar els seus conxorxats amb un pam de nas al vestíbul de l'hotel Princesa Sofia de Barcelona i va fugir corrents entre els cotxes, mentre ells descobrien amb horror que el maletí pel qual havien bescanviat el preciós llibre era ple de papers i no de feixos de bitllets com s'esperaven.

Però la revenja no va fer-se esperar. Fernando G. M., que per a acabar d'emboïcar la troca havia estat company sentimental d'Ollier, va decidir de denunciar-lo dient que havia vist alguns manuscrits antics a casa seva, a Sallent, i que sospitava que podia tenir alguna cosa a veure amb la desaparició del Beatus de Lièbana de la Seu d'Urgell, sense esmentar la seva participació en els fets. Va dir que ho feia tot per amor a l'art i per despit, perquè l'havia deixat. La Guàrdia Civil només necessitava aquesta pista per poder trobar Ollier, que feia una nova vida a València, en un temps rècord. Després de localitzar-lo en un

els agents de la brigada de patrimoni de la Unidad Central Operativa (UCO) de la Guàrdia Civil desplaçats a Catalunya a investigar temien que el Beatus no hagués sortit de l'estat espanyol, cobejat per algun col·leccionista sense escrúpols. Però el llibre

Després de localitzar-lo en un

Una sentència exemplar

Aquest judici coincideix amb la publicació de la sentència d'un altre cas de delictes contra el patrimoni artístic que també va moure força interès: el robatori de cinc talles barroques de l'església de Porqueres (Pla de l'Estany), el 31 d'agost de 1993 a la matinada. La investigació, feta conjuntament per les brigades de patrimoni dels Mossos d'Esquadra i de la Unitat Central Operativa (UCO) de la Guàrdia Civil, no va donar fruit fins el juliol del 1995, amb la detenció de l'ex-antiquari Francesc Pedrós Pasto, com a instigador, i dels tres autors materials del robatori. Tots quatre han estat condemnats a quatre anys i un dia de presó pel jutjat penal de Girona. La sentència destaca el fet que les talles figuren en l'inventari de Béns d'Interès Cultural de la Generalitat de Catalunya, i les avalua en més de sis milions de pessetes. C. C.

bar d'homosexuals, posaren en marxa una operació que acabà amb la detenció de cinc persones, el 17 de gener de l'any passat, tres mesos i mig després de comès el delictes.

El Beatus va aparèixer amagat dins una bossa de viatge a la consulta del psiquiatre Juan Alonso García del Moral, un dels dos amics d'Ollier, ara acusats d'encobridors, per a qui el fiscal demana dos anys de presó. Les sorpreses no s'havien acabat. En el moment d'escorcollar el pis de Juan Ignacio Ortega Orts, l'altre amic, a l'Elia, varen trobar-hi manuscrits i quadres que Ollier hi havia transportat des de Sallent. Entre ells, un missal del segle XV, robat del Museu Etnogràfic de Ripoll un any abans i llibres antics, la procedència dels quals encara és objecte d'investigació. Les detencions dels presumptes conxorxats encara es va fer esperar. Els tres barcelonins queien el mes d'abril i els quatre de Tarragona el juny. Víctimes de la seva pròpia revenja, pel bé del patrimoni artístic.

El Beatus de Lièbana, un manuscrit il·luminat del segle X, és l'objecte més valorat del Museu Diocesà de la Seu d'Urgell. El presumpte cervell de la banda, Ollier, i gairebé tots els seus conxorxats s'encaren ara amb una petició de cinc anys de presó.

Concepció Catalán